Salvátor 25

Květen 2014

INFORMAČNÍ OBČASNÍK CHRUDIMSKÉ FARNOSTI

Bratři a sestry, dnes, o neděli Dobrého Pastýře – o dnu modliteb za duchovní povolání se k vám dostává další číslo našeho Salvátora. Jsme vděční za naše bohoslovce Vojtu a Petra, ale chceme se modlit v souladu s naším biskupem Janem v tomto roce zvlášť naléhavě za nová povolání. Nesmíme však přehlédnout skutečnost, že každý z nás je Bohem povolán, byť nežije v semináři, na faře nebo v klášteře. Jsme voláni k životu s Bohem v církvi. Poslání církve a tím i náš život v ní má svůj rozměr misijní. Jak se nás misijní poslání může týkat? Na další stránce najdete úryvky z encyklik tří papežů na toto téma. Tyto řádky opravdu stojí za přečtení a promeditování.

Další tři příspěvky a modlitba na poslední stránce se vztahují k letní misii, kterou u nás v Chrudimi uskuteční dominikánský misijní tým. Nepřehlédněte rozhovor s Martinem Rosenbaumem, který akci koordinuje.

Další již avizovanou misijní aktivitou jsou Kurzy Alfa. Už jsme podnikli v této věci určité přípravy, vykročili jsme na cestu. O kurzech se dozvíte víc ve zbývajících článcích.

Těší mě, že se v rámci poutního programu ve čtvrtek 7. srpna setkáme s MUDr. Marií Svatošovou. Známe ji jako zakladatelku hospicového hnutí u nás, ale do farnosti jsem ji pozval, protože má bohatou zkušenost s pořádáním Alfa kurzů. Právě o nich bude u nás přednášet.

Prožíváme krásný májový měsíc. Je symbolické, že právě v květnu se víc obracíme k Panně Marii, která bývá nazývána „celá krásná“ a připomínáme si krásnou skutečnost mateřství. Právě dnes je svátek matek, a tak chci vyjádřit svou vděčnost Vám, maminkám. Bez Vás by byl náš život prázdný. Přeji Vám k Vašemu svátku a vyprošují na přímluvu Panny Marie radost z mateřství i radost z Vašich dětí.

Všem ze srdce žehnám

Otec Jiří

PAPEŽOVÉ O MISIJNÍM POSLÁNÍ CÍRKVE

Pavel VI. - EVANGELII NUNTIANDI (HLÁSÁNÍ EVANGELIA)

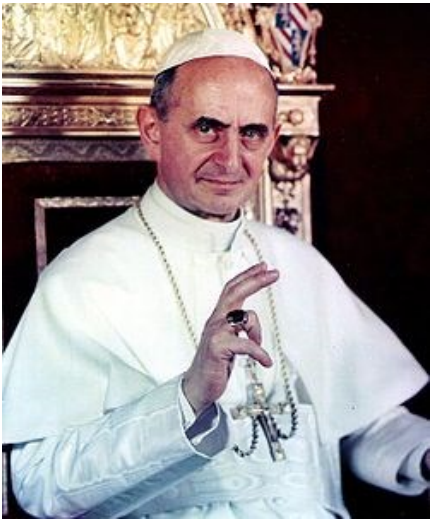

Hlásání evangelia lidem naší doby, kteří jsou plni nadějí, ale často i zkoušeni strachem a úzkostí, je beze vší pochyby službou prokazovanou nejen křesťanskému společenství, ale i celému lidstvu. S hlásáním evangelia je spjata i naše povinnost utvrzovat bratry, kterou jsme přijali od Pána spolu s úřadem Petrova nástupce. Ona je naší každodenní starostí, programem našeho života a činnosti a hlavní snahou našeho pontifikátu. Tato povinnost se nám zdá ještě naléhavější a vznešenější, máme-li povzbudit své bratry v poslání hlasatelů evangelia, aby je totiž plnili v těchto nejistých a neuspořádaných dobách se stále větší láskou, horlivostí a radostí. (Kap. 1)

Církev se tedy zrodila z hlásání evangelia a tento úkol též sama od Krista dostala. Zůstala ve světě, zatímco Ježíš se ve slávě vrátil k svému Otci. Zůstává zde jako zamlžené a současně i zářivé znamení nové Kristovy přítomnosti, neboť on, ačkoliv odešel, přesto stále zůstává mezi námi. Toto dílo církev prodlužuje a pokračuje v něm. Církev je povolána právě k tomu, aby pokračovala ve svém poslání hlásat evangelium. A křesťanské společenství se skutečně také nikdy neuzavírá před druhými. Jeho vnitřní život spočívající v modlitbě, naslouchání Božímu slovu a tomu, čemu učili apoštolové, v bratrské lásce a v lámání chleba, tento život nabývá svého plného významu jen tehdy, stává-li se i svědectvím, budí-li obdiv, vede-li druhé k obrácení – stává se hlásáním radostné zvěsti. Tímto způsobem se poslání evangelizace rozšiřuje na celou církev a dílo **každého jejího člena** je důležité i pro církev jako celek. (Kap. 15)

Jan Pavel II. - REDEMPTORIS MISSIO (O STÁLÉ PLATNOSTI MISIJNÍHO POSLÁNÍ)

Poslání Krista Vykupitele, které je svěřeno církvi, zdaleka ještě není splněno. Jediný pohled na lidstvo v jeho celku

na konci druhého tisíciletí nám ukazuje, že toto poslání vázne dosud v začátcích a že my se **ze všech sil musíme zapojit do práce** na jeho splnění. Sám Duch svatý nás vybízí, abychom zvěstovali veliké skutky Boží: "Že hlásám evangelium, tím se chlubit nemohu; to **je mi uloženo jako povinnost, a běda, kdybych ho nehlásal!"**

(1 Kor 9,16) (Kap. 1)

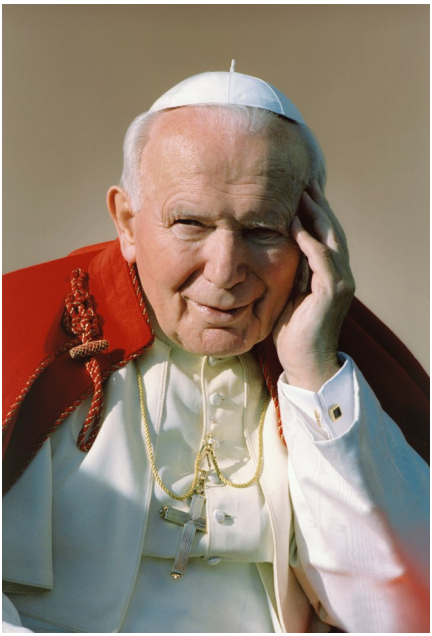

František - EVANGELII GAUDIUM (RADOST EVANGELIA)

Vyjděme, vyjděme nabídnout všem život Ježíše Krista. Opakuji tady celé církvi to, co jsem mnohokrát řekl kněžím i laikům

v Buenos Aires: preferuji církev havarovanou, raněnou a špinavou, protože vyšla do ulic, spíše než církev, která ochořela uzavřeností a pohodlností a drží se vlastních jistot. Nechci církev, která se stará o to, aby byla středem, a která se nakonec uzavírá do spleti obsesí a procesů. Pokud nás má něco posvátně znepokojovat a dělat našemu svědomí starosti, pak to, že mnoho našich bratří žije bez síly, světla a útěchy přátelství s Ježíšem Kristem, bez společenství víry, které je přijímá, bez horizontů smyslu a života. Více než strach z pochybení námi doufám pohne strach z uzavřenosti do struktur, které nám dávají falešnou ochranu, do norem, které nás přetvářejí v nelítostné soudce, do zvyků, v nichž se cítíme klidně, zatímco venku je množství hladovějících a Ježíš nám bez ustání opakuje: **„Vy jim dejte jíst“** (Mk 6,37). (Kap. 49)

DOMINIKÁNSKÉ MISIE

Jak už jsme několikrát inzerovali, v prázdninovém čase po Salvátorské pouti navštíví naše město misijní tým dominikánů s nabídkou městské misie. Tato jejich letní akce probíhá v různých městech naší vlasti už od roku 2000. Záštitu nad ní má Kazatelské středisko České dominikánské provincie. Dominikáni ve spolupráci s námi nabídnou obyvatelům Chrudimi různá setkání v křesťanském duchu. Cílem nebude „lovení duší“, ale tento čas má být jakýmsi týdnem porozumění. Naše kultura a civilizace vychází z křesťanství a stále víc se ukazuje, jak je v dnešní mnohotvárné době potřebné poznání a pochopení vlastních kořenů. Bez tohoto pochopení není totiž možný rovnocenný dialog se společensko-duchovními proudy, které v evropském prostředí stále častěji působí.

Součástí misie bude program zahrnující přednášky, kulturní představení, otevřené kostely, programy pro děti, ale i pouliční představení a kázání. Základním bodem akce má být i osobní setkání s lidmi. Členové týmu se pokusí oslovit co nejširší spektrum obyvatel města. Misijní skupina je tvořena především členy dominikánské řeholní rodiny, bratřími, sestrami i terciáři (laiky). Nedaleko Resslova náměstí existoval až do husitských válek klášter bratří Kazatelů, a tak je možné s trochou nadsázky říci, že dominikáni se do Chrudimi po 600 letech vrací. Jak víte, proběhla s nimi již postní duchovní obnova a v neděli 25. 5. při ranní mši se s nimi opět setkáme. Jeden z otců kazatelů nás vyzve k modlitbě za misii, za jednotlivé části města. Samotná akce proběhne v týdnu od 17. do 24. srpna 2014. Věřím, že zakusíme nejen atmosféru vzájemného respektu a kulturního obohacení, ale také působení Ducha svatého. Zvu vás k modlitební i konkrétní spolupráci podle dalšího ohlášení a předem děkuji, že vezmete misii za svou.

P. Jiří

ROZHOVOR S MARTINEM ROSENBAUMEM

Jednou z vůdčích osobností, která městské misie připravuje a posléze s dalšími spolupracovníky realizuje, je dominikánský terciář Martin Rosenbaum. Ten nám ochotně odpověděl na několik všetečných otázek.

Mohl byste projekt letních dominikánských misií představit? Jak vznikl?

Letní dominikánské misie jsou společným dílem členů a přátel dominikánské rodiny, bratří, sester i laiků. Postupně se vyvíjejí ze skromných začátků už patnáct

Rozhovor s Martinem Rosenbaumem - *pokračování ze str. 4*

let. Nevznikly ve vzduchoprázdnu, navázaly na starší projekty, třeba misijní autobus. A vlastně na celé dějiny řádu. Úkol jít za těmi, kdo jsou za okrajem Církve, dostal řád do vínku od svého zakladatele svatého Dominika.

Často vyprávíme dlouhé ságy o tom, jak to vlastně začalo. To nejdůležitější lze ale říct stručně: je to naše odpověď na Boží zavolání do služby evangeliu.

Jaké s nimi máte pozitivní zkušenosti?

Určitě to není tak, že by podobná akce přivedla vzápětí do společenství církve houfy katechumenů. Obrácení znamená v životě člověka často dlouhou cestu, málokdy se stane, že jí někdo projde rychle. Často spíš máme zkušenost drobných změn smýšlení, posunu v atmosféře směrem k větší otevřenosti a důvěře vůči křesťanům. Někdy misie alespoň pomůže trochu otřást stereotypy, které ve vztahu ke křesťanství v naší společnosti panují.

Ale stejně důležité je i to, co misie dělá s námi křesťany. Znovu a znovu zažíváme, jaké bohatství nám Bůh může darovat, když se odvážíme následovat Jeho Syna a necháme se poslat do světa tak, jako Otec poslal Jej. Neznám lepší exercicie než misie.

Co je na nich nejtěžší?

Pro mě? Překonat strach. Že se ztrapním, že to nepůjde, že ze sebe udělám blázna. A taky poraženectví. Že je to jen plácnutí do vody, že ti okolo jsou vůči evangeliu dokonale imunní, že na to není doba a mnoho dalšího. Co mi v tom pomáhá? Právě zmíněná zkušenost velikých Božích darů pro mě i pro společenství, pokud tyhle obavy nechám za hlavou a ochotně budu bláznem pro Krista. A vědomí, že je to místo, kam mě Pán poslal. Asi bych se zbláznil, kdybych Ho vědomě odmítnul. Chodit s Bohem je, alespoň pro mě, mnohdy těžké, a často to neumím, ale už mnohokrát jsem poznal, že to opravdu stojí za to.

Co tyto misie znamenají pro farnost?

Hodně záleží na farnosti samé. V každém případě jsem přesvědčený, že je to velká příležitost. Zkusit, každý za sebe a my všichni společně, nové dobrodružství s Bohem. Dobrodružství, na které nás On pozval, a proto bude stát za to. Je to příležitost ještě víc projít „misijní konverzí," o které mluví papež František. Obrátit svou pozornost k těm, kteří žijí bez Krista, proměňovat farnost v „milující náruč Boží". Není to skok do nové éry křesťanské Chrudimi, jen krůček. Obrátit naši zem ke křesťanství je úkol možná na stovky let, ale začít právě dnes je dobrý nápad.

HISTORIE KAZATELSKÉHO ŘÁDU

Řád kazatelů, rovněž nazývaný podle svého zakladatele Dominikánský řád, má svůj původ v období středověku. Vznik Kazatelského řádu byl odpovědí na potřeby vývoje Evropy na přelomu 12. a 13. století. Společenský vývoj probíhal rychle a církev jakoby zůstávala o krok pozadu. Tradiční mnišské řehole, které dosud velmi pozitivně ovlivňovaly středověkou společnost, nebyly schopné reagovat na novou společenskou situaci. Cisterciáci, benediktini a jiní mniši, žijící v odloučení za zdmi kláštera nebyli připraveni na nové potřeby rozvíjející se evropské společnosti. Začínalo být zřejmé, že je třeba mezi lidi jít a věnovat se jejich náboženské výchově.

Sv. Dominik Guzman se narodil kolem r. 1175 ve Španělsku. Zásadní význam mělo pro Dominika setkání s albigenskými – zastánci mylného učení. Dominikova touha po kázání Pravdy o Bohu a touha po spáse duší jej vedla k neúnavné kazatelské službě. Rozhodl se pro radikálně odlišný způsob kázání a misií. Kolem r. 1207 začíná žít po vzoru apoštolů a prvotní církve, aby nejen slovem, ale i osobním příkladem života přivedl albigenské k pravověrnosti.

Podle nejstarší řádové tradice složili v roce 1215 dva Dominikovi spolupracovníci do jeho rukou řeholní sliby. Tak vznikla první komunita bratří kazatelů. V zakládací bule papež charakterizoval dominikány jako "průkopníky víry" a "obnovu apoštolského života".

Ještě za Dominikova života se kazatelský řád rozšířil po celé Evropě. V roce 1358, necelých 140 let po Dominikově smrti, měl již 630 mužských a 157 ženských klášterů.

Poslání dominikánů zůstávalo a zůstává ve své podstatě neměnné. Řeholníci trávili stejný čas na cestách jako v klášterech, avšak vždy s ohledem na jejich poslání kázat, a to v souvislosti s potřebami a podmínkami určitého regionu. V oblasti Středomoří se dominikáni více angažovali v boji proti herezím. Od dob sv. Dominika působili bratři na významných univerzitách Evropy. Ve střední a východní Evropě se dominikáni zasloužili o rozvoj měst a jejich kultivaci. V mnohých zemích přispěli bratři kazatelé k rozvoji latinského písemnictví a vzdělanosti. Významným bylo působení bratří dominikánů mezi Indiány po objevení Ameriky. Navzdory zájmům světských i církevních hodnostářům se zasazovali o práva a ochranu původních obyvatel Ameriky a velmi tak přispěli k formování učení církve v misijních územích.

Celý řád zahrnuje mužskou větev, kontemplativní mnišky, kongregace sester zaměřené na aktivní činnost, sekulární instituty,

HISTORIE KAZATELSKÉHO ŘÁDU - *pokračování ze str. 6*

sdružení kněží a jáhnů, sdružení laiků a různá bratrstva, zejména růžencové.
Hlavním posláním dominikánského řádu je kázání. Hlásá evangelium Ježíše Krista – Vtěleného Božího Slova, který přinesl všem lidem radostné poselství o Boží lásce a jeho milosrdenství.
Obrací se ke všem lidem bez rozdílu, zejména k chudým a znevýhodněným.

Způsob života v řádovém společenství chápou dominikáni jako účast na poslání a životě apoštolů Ježíše Krista. Apoštolský způsob života, jak mu rozuměl sv. Dominik, je charakterizován čtyřmi základními prvky.
- Společný život: Komunita bratří se snaží o jednomyslnost, sdílí veškerá hmotná i duchovní dobra a v každodenním životě usiluje o naplnění nejdůležitějšího pravidla života: milovat Boha z celého srdce a bližního jako sebe. Bratři se zasvěcují Bohu slibem poslušnosti a zachovávají evangelní rady čistoty a chudoby.
- Slavení liturgie: Slavnostní a společné slavení liturgie, především eucharistie, je pokládán za jeden z hlavních úkolů dominikánského povolání. V liturgii bratři spolu s Kristem oslavují Boha a prosí Otce milosrdenství za celou církev i za potřeby a spásu celého světa.
- Studium: studium směřuje hlavně k tomu, aby mohli být bratři užiteční duchovnímu prospěchu lidí. Studiem Bible a teologie se učí chápat Boží moudrost a rozumět současnému světu.
- Služba slova – kázání: Řád byl založen zvláště pro kázání a pro spásu duší. Bratři jsou po příkladu sv. Dominika posláni ke všem lidem, skupinám a národům, k věřícím i nevěřícím.

Převzato z: www.op.cz

JAK TO ŘÍCT OSTATNÍM?

Už jste někdy v životě zažili Boží dotek a Boží přátelství? Proměnil Bůh Váš život? Jste s Bohem šťastnější než bez Něho? Jestli jste si alespoň na některou z těchto otázek odpověděli ano, tak jistě cítíte touhu o Něm říci ostatním. Ale jak?

Receptů je mnoho, chceme Vám jeden nabídnout. Jmenuje se KURZY ALFA. Jedná se o 11 přátelských setkání lidí z různých prostředí, církevního i necírkevního. Setkání se skládají z občerstvení, přednášky a následné diskuze. Společné občerstvení slouží k navození přátelské a uvolněné atmosféry. Přednášky se snaží přiblížit základní pilíře křesťanské víry a drží se pevně daných témat. Diskuze ve skupinkách dává prostor pro kladení otázek k danému tématu, možnost účastníků vyjádřit své názory, vzájemně si naslouchat a snažit se porozumět sobě navzájem. Součástí kurzu je víkendový výjezd. Kurz se nezaměřuje pouze na intelektuální stránku, ale chce dát lidem zažít společenství a možnost navázat nová přátelství.

Měli jsme možnost účastnit se několika setkání Alfa kurzů pořádaných v Kutné Hoře. Na vlastní kůži jsme mohli zakusit přátelskou atmosféru při občerstvení. Vyslechli jsme zajímavou přednášku na dané téma a následně o něm mohli diskutovat ve skupince. Za nejpřínosnější a nejzajímavější část programu považujeme právě diskuzi. Překvapila nás otevřenost účastníků při sdílení osobních zkušeností a názorů. Celý kurz byl podpořen modlitbami pořádajícího týmu, jak přímo v duchu na místě, tak i před svatostánkem v kostele.

Možná Vás napadá otázka: „Není tato evangelizace slovy zbytečná? Nestačí podle víry žít – není to ta nejlepší evangelizace?“ Poctivě žít víru je důležité. Ale pro lidi, kteří o Bohu příliš nevědí, to není dost. Nevidí, na koho svým životem ukazujeme. Je tedy potřeba evangelizovat slovy a ty podpořit upřímně žitou vírou. Žádná evangelizace se neobejde bez modlitby a působení Ducha Svatého. Protože jedině On se může dotknout lidských srdcí.

T. a J. Vostrovští

ALFA PRAKTICKY

Nápad uspořádat kurzy Alfa v Chrudimi pod záštitou naší farnosti vznikal a vyvíjel se postupně. V současné době už nabývá jasnějších kontur. Pro konkrétnější představu shrnujeme důležité informace:

CO? Kurz Alfa je cyklus setkání, která nabízejí výklad základních témat křesťanství, prostor k otevřené diskusi nad křesťanskými tématy, možnost vzájemného sdílení a sblížení…

PRO KOHO? Zván je úplně každý. Mohou přijít ti, kteří jsou křesťany a chtějí oprášit základy, nebo ti, kteří hledají duchovní hodnoty, ale jsou bez jakékoli zkušenosti s Bohem, či ti, kteří přišli do církve nově, ale také ti, kteří do církve nepatří, přesvědčení ateisté, lidé naštvaní, zmatení nebo zaměření proti křesťanství… Všichni jsou vítáni!

KDY A KDE? Alfa v naší farnosti započne v polovině září (plánujeme odstartovat 18. 9.). Probíhat pak bude na faře každý čtvrtek večer do poloviny prosince. Kurz není povinné absolvovat celý. Účastníci mohou přijít pouze jednou bez pocitů provinění, ale je velmi přínosné projít všemi setkáními.

JAK SE MOHU ZAPOJIT? Velkou výhodou této formy evangelizace je skutečnost, že se do její realizace může zapojit úplně každý. Každý může nabídnout svá obdarování, svou ochotu a chuť podílet se na dobrém díle. Každý může naplňovat své povolání k hlásání evangelia svým jedinečným způsobem, svým osobitým vkladem. Možností, jak pomoci, je opravdu mnoho.

V první řadě je velmi potřebná **modlitba.** Ti, kteří mají s kurzy Alfa dlouholetou zkušenost, podávají svědectví o tom, že jsou mimořádným Božím dílem. Naší snahou je připravit kurz co nejlépe, ale bez modlitební podpory, pomoci Ducha svatého, se neobejdeme! Jenom On se dokáže dotknout lidských srdcí a proměnit je! Modlit se může kdokoli, kdykoli, kdekoli. Obzvlášť cenná je modlitba lidí nemocných a starých. Další možností je zapojit se do modlitební „stráže“ a sloužit v čase konání večerního setkání modlitbou před Nejsvětější svátostí v kapli na faře. Pokud byste se do této modlitební služby rádi zapojili, obracejte se na Ing. Petru Pudilovou.

K hezkému a příjemnému prožití jednotlivých večerů můžete také přispět svým kulinářským uměním a zajistit část **občerstvení pro účastníky,** třeba jen na jedno setkání. Zároveň budeme vítat pomoc s obsluhou a vytvořením příjemného zázemí pro ty, kteří se večera účastní. Koordinátorkou této oblasti je Klára Fidlerová. Na ni se můžete obracet s nabídkou pomoci.

V neposlední řadě můžete kurzu přispět „zajištěním“ účastníků. Kurz Alfa budeme propagovat prostřednictvím nástěnek, plakátků, článků v místních periodikách… Avšak nejúčinnějším prostředkem, jak v lidech probudit zájem, je osobní pozvání, doporučení. Zamyslete se, zda ve svém okolí neznáte někoho, kdo by mohl mít o kurz zájem, kdo hledá odpovědi na otázky o pravdě a smyslu svého života, kdo je otevřený dialogu o duchovních věcech… a **pozvěte ho.** V kostele budou koncem května k dispozici letáčky se základními informacemi, které můžete k tomuto účelu použít. Nebojte se nabízet svému okolí to, o čem víme, že je tím nejlepším pro každého. „Kdo nedává Boha, dává příliš málo!“ řekl mladým Benedikt XVI. Pro přihlášení na kurz je třeba kontaktovat Soňu Vtípilovou.

ROZHOVOR S KATEŘINOU GRENAROVOU

Kateřina Grenarová je koordinátorkou kurzů Alfa v Kutné Hoře, kde právě probíhá cyklus setkání podruhé. Už alespoň trochu zakusila „o čem to je“ a může nám předat své zkušenosti. Proto jsme jí položili pár otázek.

Kde jste se vy osobně poprvé s kurzy Alfa setkala?

O kurzech Alfa jsem poprvé slyšela asi v době svého studia v Brně. Má tehdejší spolubydlící a blízká přítelkyně byla z evangelikálního prostředí, kde znal kurzy Alfa prostě každý. Díky ní jsem tušila, o co se jedná, nikdy jsem ale necítila potřebu se s kurzem blíže seznámit. Jednak jsem měla pocit, že je určený výhradně těm, kdo o Bohu téměř nic neví (a za takového člověka jsem se tehdy nepovažovala), jednak jsem chovala jistou nedůvěru snad vůči všemu, co vycházelo z evangelikálního hnutí. Respektovala jsem jeho aktivity, ale chtěla jsem si žít svůj poklidný katolický život. V roce 2010 však kurz Alfa vtrhl i do něj – konal se přímo v naší farnosti v Kutné Hoře! Byla jsem s pár kamarády požádána, abychom zajistili jeho hudební doprovod. Brala jsem to tak, že se jedná o jasný, ohraničený úkol, že ho budu moci plnit, aniž bych se naplno s Alfou ztotožnila, a tak jsem do něj šla. A díky němu jsem dostala příležitost Alfu poznat blíže, pochopit, v čem může být užitečná.

V čem podle Vás spočívá charisma kurzů Alfa? Proč jste se rozhodli pro právě tuto formu evangelizace?

Myslím, že na Alfě je nejdůležitější její flexibilita. Když se rozhodnete pro Alfu, berete do ruky nástroj, který se dokáže přizpůsobit úplně každému, záleží, jak s ním budete zacházet. Alfa je pro ty, kdo celý život chodí do kostela, i pro ty, kdo s kostelem nechtějí mít vůbec nic společného. Je pro ty, kdo jsou plni nadšení z toho, že právě potkali na své životní cestě Boha, i pro ty, kdo jsou unaveni hledáním pravdy nebo smyslu života. Je pro ty, kdo potřebují racionální debaty, i pro ty, kdo spíše vyhledávají zážitky a názor si vytvářejí na základě zkušeností. I když se kurzu zúčastní velmi různí lidé, je možné dosáhnout toho, aby se všichni cítili přijati. A teď mluvím jak o lidech, které na Alfu zveme coby účastníky, tak o lidech, kteří se mohou zapojit do přípravy kurzu. Každý, ať už má jakékoli dary, může přispět svou troškou do mlýna. Alfa je dílem spolupráce, otevření se druhým a zejména otevření se Boží milosti. Jedině když si uvědomíme, že nás k tomu Bůh zve a že na to máme jedině s Ním, můžeme se pustit do něčeho tak odvážného, jako je evangelizace.

Naše farnost se pro znovupořádání kurzu Alfa (po první Alfě v roce 2010 přišla tříletá, trochu rozpačitá odmlka) rozhodla zejména proto, že byla přizvána k loňské celonárodní iniciativě, kterou pořádala Česká kancelář kurzu Alfa. Jejím cílem bylo uspořádat po celé republice co nejvíce kurzu zároveň a přitom jim zajistit společnou propagaci. Nás k tomu přizvali bratři z křesťanského společenství a církve bratrské, kteří

Alfu v Kutné Hoře pořádají už léta. Sami jsme věděli o řadě lidí, kterým bychom chtěli ve farnosti nabídnout nějakou příležitost setkávat se a hovořit o víře, hledali jsme nějaký systematický nástroj, ale k zopakování Alfy jsme neměli dostatek odvahy. Jasný termín přihlášky k iniciativě pro nás nakonec byl rozhodující.

S jakými obtížemi je potřeba se vypořádávat při přípravách i průběhu kurzu?

Řekla bych, že praktické a obsahové zajištění kurzu není obtížné. Je náročné, ale pokud máte tým lidí, kteří jsou vytrvalí a zapálení pro věc, všechno se dá zvládnout. Za největší výzvu považuji to, aby byl kurz záležitostí celého společenství. Ne všichni z farnosti se mohou a musí na kurzu podílet přímo, ale je velmi důležité, aby ho farnost jako celek přijala za svůj. Kurz Alfa nemá být záležitostí pár lidí, kteří ho přímo chystají, zatímco ostatní členové farnosti to považují za jejich byznys. Každý člen společenství se může za kurz modlit, každý se může zamyslet nad tím, zda ve svém okolí nemá někoho, komu by mohl nabídnout pozvánku, anebo může zvážit svou vlastní účast nebo částečnou pomoc při přípravě. Takovýto stav je ovšem velkou výzvou, protože řada z nás musí sebrat odvahu, musí se na tento styl evangelizace podívat bez předsudků a musí se poctivě zamyslet i sami nad sebou, svým postojem a svými silami. Vím, že naše farnost v tom má rezervy, a mluvím i ze své osobní zkušenosti.

Na co se naopak můžeme těšit? Čím byly kurzy pro kutnohorskou farnost přínosem?

Na Alfě (a na každém Božím díle) je nejúžasnější to, že člověk dostane mnohem více, než by očekával. Pokud nabídnete své služby druhým anebo seberete odvahu a přihlásíte se do Alfy jako účastník, nikdy nezůstanete bez odměny. A naše farnost jako celek má naprosto nečekaný užitek ze spolupráce, z nale-zení mnoha darů, které byly doposud mezil lidmi skryty. Díky Alfě jsme mezi sebou objevili lidi, kteří jsou schopni úžasným způsobem svědčit o své víře, ať už slovem, modlitbou, přípravou pohoštění... Nemluvě o tom, že je tu konečně prostor, do kterého můžeme pozvat lidi rozpačitě přešlapující u dveří našich kostelů i našeho společenství.

Co přinesly kurzy Alfa konkrétně Vám?

Nemám pro to jiný výraz, než který jsem už použila: dostala jsem mnohem více, než bych čekala. Během Alfy jsem mnohokrát zažila svou vlastní neschopnost a maličkost, které ale získávaly zcela jiný rozměr a smysl, když jsem je dala Pánu Bohu k dispozici, třeba i zpětně. Díky Alfě se učím dávat Pánu to málo, co mám, a být užaslá a vděčná pozorovatelka toho, co On s tím dokáže. Také jsem byla velmi často překvapená, až dojatá, když jsem mohla poslouchat nebo pozorovat nejrůznější zkušenosti ostatních lidí s Bohem. To vám dodá nesmírný pocit jistoty, že Bůh skutečně jedinečně miluje a vede si každého člověka. A je úžasné, že k tomu používá druhé lidi. Boží láska je natolik velká, že se dokáže projevit skrze slabého člověka. Myslím, že při evangelizaci se děje to samé co v Betlémě. Bůh se stává maličkým, omezuje se lidskou slabostí a riskuje nepochopení, ale stojí mu to za to, aby přišel na tento svět a aby tu projevil svou lásku k lidem.

MODLITBA ZA MISII CHRUDIMI

Modlit se dá různými způsoby: růžencem (či desátkem) počínaje a vlastními prosbami (za obrácení, milost víry, vylití Ducha Svatého...) konče. Je možné se modlit za lidi při procházení ulicemi, či v kostele, anebo na nějakém vyvýšeném místě žehnat celému městu. Dobré je také obětovat různá trápení na ten úmysl požehnání pro misii. Pro inspiraci přikládáme modlitbu, kterou jsme obdrželi od bratří dominikánů:

Duchu Svatý,
Ty sestupuješ na Kristovy učedníky, abys osvítil jejich rozum,
zapálil srdce, upevnil víru a posvětil jejich život.
Prosíme Tě, ochraňuj nás před nepřítelem
a připrav nás na dobu misijních milostí.
Vylij na všechny hojnost svých darů během misie Chrudimi.
Osvěcuj v pochybnostech, otevři naše srdce Božímu slovu,
vyveď nás z chyb, pozdvihuj z hříchů a sjednocuj ve vzájemné lásce.

Učiň si z nás nástroje hlásání radostné zvěsti
a sdílení nového života v Kristu.
Ať vydáváme městu pravdivé svědectví o dobrém Bohu,
ať zachytíme ty, kterých se dotkneš svou milostí, a přijmeme je
mezi sebe, do společenství Církve.
Ať nakonec všichni dojdeme do šťastné věčnosti, kde budeme,
uchváceni Krásou, v plnosti nahlížet Pravdu, zakoušet Lásku
a sdílet Život Nejsvětější Trojice.

Amen.

Salvátor č. 25, květen 2014
Neprodejné
Vydává:
Římskokatolická farnost
Arciděkanství Chrudim
Školní nám. 56, 537 01 Chrudim

Tel.: 469 622 029 Mob.: 734 435 201
email: farnost@farnost-chrudim.cz
www.farnost-chrudim.cz
číslo účtu: 1141055309/0800